

ÎNTR-O SEARĂ LA VARSOVIA...

VARȘOVIA într-una din seriile Festivalului... În impunătoarea sală de spectacole, spectatori înțirziți își caută grăbiți locurile. Privind de sus, din loji și băcoane, ai obișnuita privește multicoloră. De data asta e chiar o și mai mare diversitate de culori care-ți închină ochii. Dar cu asta s-au obișnuit desigur toți cei care sînt prezenți la manifestările din cadrul Festivalului. Bătăile gongului potolesc încet, încet, freazălul atît de cunoscut de dinaintea începerii spectacolelor. Luminile din sală se sting ușor, se aprind cele de la rampă. Și ca orice spectator, lași la o parte orice gînd, te pregătești sufletește pentru ce va urma...

Cortina s-a ridicat... Incepe spectacolul de gală al delegației R.P.R. la cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru pace și prietenie...

Vă amintiți dragi cititori, ce ați simțit odată cînd părăsind o încăpere întunecoasă, ați dat cu ochii brusc de lumina surie a unui lîmpede cer de mai? Cam aceleași simțăminte le-am avut cînd în fața ochilor ne-a apărut strălucitoarea formațiune de cor (fotografia mare din mijloc) care parcă îmbracă întreaga scenă într-o dulce atmosferă primăvărată. Asta poate și datorită rochiilor pe care le poartă fetele, gălbuie ca de borangic, cu aplicații de mărgelă colorate, costumelor deschise la culoare ale băieților. Dar cel mai bine completează decorul de primăvară simfonia lîmpede ca de cristal a vocilor, entuziasmul cu care tinerii interpreți îmbracă noi frumuseți unor melodii care pentru noi sînt pe cît de cunoscute și apropiate, pe atît de iubite. Fie că te simți ușor legănat de valsul „In Bucureștiul iubit” de M. Vescan (solistă Magda Ianculescu din al patrulea medalion) care în minte se asociază cu imaginea mîndrei noastre capitale, sau îți lași sufletul să se înalțe mai curajos, mai dirz, cum te îndeamnă „Steagul partidului” de Matei

Socor sau „Marșul partizanilor francezi” din suita de cîntece de tineret aranjată de Viorel Dobos. Unul dintre cele mai emoționante omagii pe care delegația noastră îl aduce gazdelor Festivalului este fără îndoială și interpretarea pe care o dă corul cîntecului „Kukulezka”, subliniind tot ce e tineresc în el, dragostea de viață și natura a poporului frate polonez. Nu se știe ce-or fi simțind tinerii delegați străini, dar noi abia ne-am stăpînit dorința de a sări de pe scaun pornind un dans înfocat după melodia „Iac-așa” care parcă se rostogolește în iureșul unui ritm din ce în ce mai avîntat.

Dar bogățiile de impresii pe care ți-a lăsat-o corul, vin lute să l se alăture altele tot mai vii și emoționante. Incepe frenetică demonstrație de forță, frumusețe și optimism a dansurilor românești. Nu știi la ce să-ți oprești mai mult atenția: la vâniei, sîrînjarii „Călușarii” (prima fotografie din stînga), la grațioasele fete din „Maramela” (a treia fotografie din stînga) sau să descrii pitoreasca apariție a dansatorilor în „Suta de dansuri de pe Someș” (prima fotografie din dreapta). Toate ți se înalță în suflet creîndu-ți sentimentul de neprețuit al mîndriei, al dragostei pentru patria noastră înfloritoare, pentru poporul ei plin de forță creatoare.

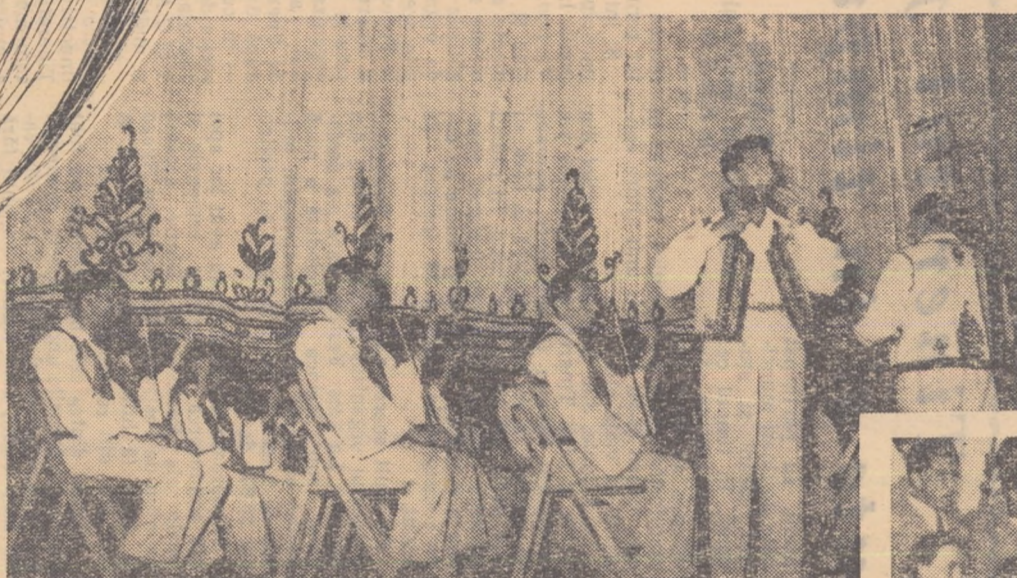
Nu, nu sînt aici la Varșovia, pe scenă, chiar tablourile lui Grigorescu și Aman, ci doar o intruchipare a lor. În „Tablouri din Galeria Națională” (fotografia a doua din dreapta) prind viață eroii din aceste picturi, care au încins un dans ce exprimă bucuria de a fi scăpat de timpurile cînd vechiul își putea face liniștit vreierii.

Nelipsita orchestră de muzică populară atît de reprezentativă pentru arta românească, a adus pe arcușul lui Ionel Budișteanu trîburile fine ale „Clociriei” înălțate în albastrul cerului, doina, hora, sirba,

„spuse” cu foc de naiul lui Damian Luca (a doua fotografie din stînga) sau vocea duioasă a Angelei Moldovan. Ne-am umplut privirile, inima, de arta baletului clasic, de limba neobișnuită a mișcărilor, capabilă să comunice cîteodată mai pregnant universul lăuntric al omului. (În cele două fotografii mici din dreapta: Pușa Niculescu și Gh. Cotovelea într-un fragment din baletul „Călărețul de aramă” de Gîler și Irinel Liciu alături de Gabriel Popescu în Adagio din „Noaptea Walpurgiei” din opera „Faust” de Gounod).

Însfîrșit am gustat „mărturisirile” iscusitului Figaro din opera „Bărbierul din Sevilla” de Rossini, în interpretarea lui Nicolae Herlea (primul medalion), cascada de perle izvorîte de sub degetele Crîmhiddei Cristescu (al doilea medalion), sunetele grave, limpezi, impresionante, ale violoncelului lui Vladimir Orlov (al treilea medalion) sau vocea caldă mîngietoare a lui Valentin Teodorian (ultimul medalion).

...Poate ne veți lerta dragi cititori, dacă tot ce v-am spus aici nu s-a întîmplat aievea pe o scenă din Varșovia unde delegația noastră abia astăzi ajunge. Lăsindu-ne purtați pe aripile fanteziei și ajutați fiind de fotografiile făcute la spectacolul pe care delegația tineretului nostru l-a dat înainte de plecare, ne-am închipuit doar cum va fi. Vă dați seama că ceea ce este mai important, primirea pe care o vor face artiștii românești tinerii de preluțindeni, n-am putut să ne-o imaginăm. De aceea vă asigurăm că relatările noastre sînt o imagine destul de pală a celor ce se vor petrece pe scenă și în sală, într-o seară la Varșovia...

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA: București, Piața Școlii, Tel. 740.04, 740.06, Secția editării Tel. 740.01, TIPĂRIȘUL: Combinatul Poligrafic Casa Școlii, J. V. Stalin, STAS - 3452-53

PAGINA LUCRATĂ DE A. CALISTRAT, E. CSIKOS, D.F. DUMITRU ȘI S. VOINESCU